

P7_TA(2011)0095

De sydlige nabolande, navnlig Libyen, herunder humanitære aspekter

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2011 om de sydlige nabolande, navnlig Libyen

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution (UNGA) af 1. marts 2011, som med konsensus har vedtaget at suspendere Libyens medlemskab af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC),
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1970/2011 af 26. februar 2011,
  - der henviser til Rådets afgørelse af 28. februar 2011 om gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution og om indførelse af yderligere restriktive foranstaltninger mod de ansvarlige for de voldelige overgreb på Libyens civilbefolkning,
  - der henviser til Menneskerettighedsrådets resolution S-15/2 af 25. februar 2011,
  - der henviser til suspensionen af forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen den 22. februar 2011,
  - der henviser til de seneste udtalelser om Libyen og Nordafrika fra Unionens højtstående repræsentant Catherine Ashton,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om Libyen og især sin beslutning af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen¹ og sin henstilling af 20. januar 2011 til Rådet med kritiske betingelser for forhandlingerne om rammeaftalen mellem EU og Libyen²,
  - der henviser til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og den tilhørende protokol af 31. januar 1967 om flygtnings retsstilling,
  - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og dets protokol om etablering af en afrikansk menneskerettighedsdomstol, som blev ratificeret af Libyen hhv. den 26. marts 1987 og den 19. november 2003,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at de nylige demonstrationer i flere arabiske lande i Nordafrika og Mellemøsten har krævet, at der gøres en ende på de autoritære regimer og gennemføres politiske, økonomiske og sociale reformer og skabes frihed, demokrati og bedre levevilkår for den almindelige borger; der henviser til, at de massive protester i mange arabiske lande har vist, at udemokratiske og autoritære regimer ikke kan sikre troværdig stabilitet, og at demokratiske værdier er af central betydning for økonomiske og politiske

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0246.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0020.

partnerskaber,

- B. der henviser til, at protester mod det Libyske regime startede i byen Benghazi den 15. februar 2011 og spredte sig ud over landet til Al Bayda, Al-Quba, Darnah og Az Zintan, og at demonstranterne har overtaget kontrollen med flere byer, navnlig i den østlige del af Libyen,
- C. der henviser til, at demonstranterne har været udsat for angreb af hidtil usete dimensioner fra Gaddafi-regimets side, der har sat de libyske væbnede styrker, militstropper og lejesoldater ind for at knuse protesterne med magt, herunder ved hjælp af vilkårlig brug af maskingeværer, snigskytter og militære kampfly og helikoptere mod civile; der henviser til, at dette har resulteret i et kraftigt stigende antal dræbte og mange sårede og arresterede,
- D. der henviser til, at regimets voldelige og brutale reaktion over for den libyske befolkning ikke blot har ført til mange soldaters frafald, men også til, at medlemmer af regimet er trådt tilbage,
- E. der henviser til, at mere end 200 000 mennesker ifølge UNHRC er flygtet fra Libyen til nabolandene Tunesien, Egypten og Niger inden for de seneste dage, og at flere hundrede tusinde flygtninge og udenlandske arbejdstagere står over for enorme vanskeligheder i forbindelse med flugten fra konflikten eller Libyen; der henviser til, at dette skaber en humanitær nødsituation, som kræver en hurtig reaktion fra EU's side,
- F. der henviser til, at FN's Generalforsamling efter UNHRC's enstemmige vedtagelse af en resolution om menneskerettighedssituationen i Libyen på dens 15. ekstraordinære samling den 25. februar 2011, som fordømmer de voldsomme og systematiske menneskerettighedskrænkelser i Libyen og påpeger, at nogle af disse måske udgør forbrydelser mod menneskeheden, den 2. marts 2011 besluttede at suspendere Libyens medlemskab af UNHRC på henstilling fra UNHRC selv,
- G. der henviser til, at anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol (ICC) som reaktion på FN's Sikkerhedsråds resolution om Libyen af 26. februar 2011, af hvilken det fremgik, at situationen skulle forelægges for ICC, den 3. marts 2011 iværksætte en undersøgelse af de forbrydelser mod menneskeheden, som angiveligt er begået i Libyen, herunder af Muammar Gaddafi og medlemmer af regimet; der henviser til, at Sikkerhedsrådets resolution 1970 indfører en våbenembargo mod landet og et rejseforbud og indefrysning af familien Muammar Gaddafis og regimets aktiver, og samtidig bemyndiger alle FN's medlemsstater til at beslaglægge og bortskaffe al militærmateriel,
- H. der henviser til, at Rådets afgørelse af 28. februar 2011 indfører yderligere restriktive foranstaltninger, navnlig visumforbud og indefrysning af aktiver, mod de ansvarlige for de voldelige overgreb på Libyens civilbefolkning og derved gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolution om Libyen af 26. februar 2011,
- I. der henviser til, at talrige af verdens ledere siden opstandens begyndelse har opfordret oberst Gaddafi til at træde tilbage,
- J. der henviser til, at Den Arabiske Liga suspenderede Libyen den 22. februar 2011, og at dennes generalsekretær den 3. marts 2011 erklærede, at Ligaen eventuelt ville støtte et

flyveforbud i det libyske luftrum i samarbejde med Den Afrikanske Union, såfremt kampene i Libyen ville fortsætte,

- K. der henviser til, at det midlertidige Nationale Overgangsråd i en erklæring af 5. marts 2011 anmodede det internationale samfund om at opfylde sin forpligtelse til at beskytte det libyske folk mod folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden uden nogen form for direkte militær intervention på libysk territorium,
  - L. der henviser til, at EU med virkning fra den 22. februar 2011 har suspenderet de igangværende forhandlinger om rammeaftalen mellem EU og Libyen og alle samarbejdskontrakter med Libyen,
  - M. der henviser til, at EU har en vital interesse i et demokratisk, stabilt, velstående og fredeligt Nordafrika; der henviser til, at den seneste tids begivenheder i Libyen, Egypten og Tunesien har understreget, hvor vigtigt det er, at EU reviderer sin eksterne politik over for Middelhavsområdet,
  - N. der henviser til, at Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 11. marts 2011 forventes indgående at behandle beretningen fra Unionens højtstående repræsentant og Kommissionen om den hurtige tilpasning af EU's instrumenter såvel som den højtstående repræsentants beretning om støtte til overgangs- og forandringsprocesser,
1. udtrykker sin solidaritet med det libyske folk og især med de libyske unge, som har været drivkraften i bestræbelserne hen imod demokrati og systemændring, glæder sig over deres mod og beslutsomhed og støtter fuldt ud deres legitime demokratiske, økonomiske og sociale forhåbninger;
  2. fordømmer på det kraftigste de åbenlyse og systematiske krænkelser af menneskerettighederne i Libyen og især Gaddafi-regimets voldelige undertrykkelse af fredelige demokratiskeindede demonstranter, journalister og menneskerettighedsforkæmpere; beklager dybt det heraf følgende store tab af liv og det høje antal sårede; udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier; fordømmer de opfordringer til angreb på civilbefolkningen, som Muammar Gaddafi og hans søn Saif al-Islam som de øverste repræsentanter for regimet udtrykkeligt har fremsat i deres udtalelser;
  3. opfordrer til, at der øjeblikkelig sættes en stopper for oberst Gaddafis brutale diktatorregime, og opfordrer ham til straks at træde tilbage for at forhindre yderligere blodsudgydelser og åbne mulighed for en fredelig politisk overgang; opfordrer de libyske myndigheder til straks at standse volden og åbne mulighed for en fredelig løsning i overensstemmelse med det libyske folks legitime forhåbninger; opfordrer de libyske myndigheder til at respektere menneskerettighederne og international humanitær ret, ophæve alle begrænsninger af ytringsfriheden, herunder på internettet, og øjeblikkelig give uafhængige menneskerettighedsobservatører og udenlandske medier adgang til landet;
  4. støtter fuldt op om FN's Sikkerhedsråds resolution 1970, som fordømmer de voldsomme og systematiske menneskerettighedskrænkelser i Libyen, og opfordrer til, at situationen forelægges for Den Internationale Straffedomstol, og at der samtidig indføres våbenembargo mod landet samt et indrejseforbud og indefrysning af aktiver for

Muammar Gaddafis familie; understreger, at de, der har begået overgreb på civile, hver især har pådraget sig et straffeansvar i henhold til folkeretten, at de skal stilles for en domstol, og at der ikke kan blive tale om straffrihed; støtter kraftigt, at anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol har iværksat en undersøgelse af de påståede forbrydelser mod menneskeheden begået af Muammar Gaddafi og hans regime;

5. bemærker, at EU har været den første til at gennemføre de sanktioner, som Sikkerhedsrådet har indført, og at EU's foranstaltninger går endnu videre og omfatter separate sanktioner; glæder sig over, at Rådet har besluttet at forbyde salg til Libyen af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, samt over udvidelsen af listen over personer, der er omfattet af indefrysning af aktiver og visumforbud; kræver, at sanktionernes effektivitet evalueres løbende;
6. understreger, at foranstaltningerne bør omfatte alle libyske aktiver, herunder den statsfond, der forvaltes af den libyske investeringsmyndighed; kræver, at en indefrysning af aktiver omfatter indtægter fra salg af olie og gas; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til i fuldt omfang at fremlægge detaljer om alle indefrosne aktiver; ser i den forbindelse gerne, at drøftelser om yderligere EU-sanktioner også kommer til at omfatte indefrysning af aktiver tilhørende libyske selskaber, der har forbindelser til Gaddafi-regimet;
7. glæder sig over Rådets afgørelse af 28. februar 2011 om at forbyde tilførslen af våben, ammunition og dertil hørende materiel til Libyen; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at verificere, hvorvidt der er sket overtrædelser af EU's adfærdskodeks for våbeneksport og til at vedtage konsekvente foranstaltninger for at sikre, at denne kodeks efterleves fuldt ud af alle medlemsstaterne; opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at undersøge muligheden for at håndhæve embargoen ved hjælp af luft- og flådeaktiver fra Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;
8. støtter fuldt ud UNHRC's beslutning om at sende en uafhængig international undersøgelseskommission til Libyen for at efterforske overtrædelser af den internationale menneskerettighedsret og om FN's Generalforsamlings beslutning af 2. marts 2011 om at suspendere Libyens medlemskab af UNHRC;
9. opfordrer EU og det internationale samfund til at træffe alle mulige foranstaltninger for at isolere Gaddafi og hans styre både på nationalt og på internationalt plan;
10. understreger, at EU og medlemsstaterne skal overholde deres beskyttelsesansvar for at redde den libyske civilbefolkning fra storstilede væbnede angreb; påpeger, at det ikke er muligt at udelukke nogen af de alternativer, der er indeholdt i FN's charter; opfordrer Unionens højtstående repræsentant og medlemsstaterne til at forberede sig på en beslutning fra Sikkerhedsrådet om skrappe foranstaltninger, herunder muligheden for at indføre flyveforbudszoner, som skal forhindre regimet i at foretage angreb på civilbefolkningen; understreger, at enhver foranstaltning, der vedtages af EU og medlemsstaterne, bør være dækket af et FN-mandat og koordineres med Den Arabiske Liga og Den Afrikanske Union, og at begge organisationer bør opfordres til at styre de internationale bestræbelser;
11. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at etablere forbindelser med Libyens midlertidige Nationale Overgangsråd og indlede processen til at gøre dem officielle og

derved fremme overgangen til demokrati og samtidig sikre deltagelse af et bredt spektrum af repræsentanter for det libyske samfund og inddragelse af kvinder og mindretal i overgangsprocessen, samt støtte det midlertidige Nationale Overgangsråd i det befriede område for at lette presset på lokalbefolkningen og opfylde de basale humanitære behov, herunder behovet for lægehjælp;

12. opfordrer indtrængende EU til at bidrage til demokratiske reformer og etableringen af institutioner, der kan håndhæve retsstatsprincipperne i Libyen, ved at yde støtte til udviklingen af frie medier og uafhængige civilsamfundsorganisationer, navnlig demokratiske politiske partier, for at der kan finde demokratiske valg sted i fremtiden;
13. er dybt bekymret over den voksende humanitære krise, eftersom mere end 200 000 migranter er drevet på flugt fra voldshandlingerne i Libyen, hvoraf mange sidder fast ved grænsen mellem Libyen og Tunesien, mens andre er strandet i flygtningelejre i Tunesien, Egypten og Niger; opfordrer de nuværende og kommende libyske myndigheder til at give humanitære organisationer adgang til landet og garantere de humanitære hjælperes sikkerhed;
14. opfordrer Rådet, Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant til at stille alle finansielle og humanitære midler til rådighed til støtte for en håndfast international humanitær aktion og bistå UNHCR og andre relevante humanitære organisationer med at yde beskyttelse og hjælp til alle i nød; glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet, og de midler, der er stillet til rådighed indtil nu af kommissær Georgieva og ECHO samt over den humanitære bistand, som nogle medlemsstater har ydet som reaktion på denne udfordring; henstiller til EU og medlemsstaterne om i overensstemmelse med folkeretten og relevant EU-lovgivning at tilvejebringe transport med fly og skib for at hjælpe med hjemtransport eller genbosættelse af indvandrere, asylsøgere og flygtninge fra Libyen samt yde økonomisk bistand som reaktion på den fælles UNHCR-IOM-appel, der blev udsendt den 3. marts 2011;
15. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at alle nødvendige forholdsregler er truffet, herunder tilvejebringelsen af tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer, med henblik på at sikre, at EU kan reagere passende i tilfælde af en massemigration i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF;
16. minder om, at ledere i EU og Afrika i den fælles strategi fra 2007 forpligtede sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ulovligt erhvervede aktiver, herunder penge, undersøges og returneres til oprindelseslandet; henstiller til medlemsstaterne at handle i overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med FN-konventionen mod korruption for at sikre, at de indefrosne aktiver returneres til det libyske folk; understreger, at en koordineret EU-aktion er nødvendig for at gennemføre en indefrysning af aktiver, der tilhører Gaddafi-familien og kendte fæller i Europa eller i europæiske kreditinstitutter, der opererer i skattely, for at sikre, at EU-bankerne overholder identifikationskravene med hensyn til midler, der potentielt overføres ulovligt fra Libyen;
17. understreger, at lejesoldaters aktiviteter er en trussel mod den globale fred og sikkerhed og en forbrydelse mod menneskeheden og derfor bør stoppes; opfordrer Rådet og Unionens højtstående repræsentant til at udsende kraftige advarsler med henblik på at afskrække enhver regering fra at sende lejesoldater, væbnede styrker eller militærudstyr til støtte for Gaddafi-regimets undertrykkelse af det libyske folk;

18. glæder sig over indkaldelsen til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd den 11. marts 2011 om udviklingen i Libyen og de sydlige nabolande; opfordrer Unionens højtstående repræsentant og medlemsstaterne til at udarbejde en omfattende og sammenhængende strategi for den humanitære og politiske reaktion på situationen i Libyen;
19. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at starte forberedelserne til EU's engagement i og støtte til de sydlige nabolande, navnlig med hensyn til at støtte udviklingen af retsstaten, god regeringsførelse og de forfatningsmæssige og valgtekniske forudsætninger for at skabe et stabilt, pluralistisk og fredeligt demokrati i regionen; anmoder Unionens højtstående repræsentant om fuldt ud at udnytte alle EU's relevante eksterne finansielle instrumenter, herunder EIDHR;
20. er af den opfattelse, at de revolutionære forandringer i Nordafrika og Mellemøsten har gjort det klart, at EU's positive indflydelse og langsigtede troværdighed i regionen vil afhænge af dets evne til at føre en sammenhængende fælles udenrigspolitik, som er værdibaseret, og som klart stiller sig på de nye demokratiske kræfters side; gentager sin opfordring til, at EU ændrer sin politik for støtte til demokrati og menneskerettigheder, således at der skabes en gennemførelsesmekanisme for menneskerettighedsbestemmelsen i alle aftaler med tredjelande;
21. gentager sin anmodning om at blive tæt involveret i arbejdet i den taskforce, der er oprettet med henblik på at koordinere EU's reaktion på krisen i Libyen og andre steder i Middelhavsområdet;
22. understreger endnu en gang, at begivenhederne i Libyen og i andre lande i regionen har understreget det presserende behov for mere ambitiøse og effektive politikker og instrumenter samt styrkelse af deres budgetmæssige grundlag med henblik på fremme af og støtte til politiske, økonomiske og sociale reformer i EU's sydlige nabolande; understreger, at den igangværende strategiske revision af den europæiske naboskabspolitik skal afspejle den aktuelle udvikling i Nordafrika og nå frem til nye forbedrede metoder til at opfylde befolkningernes behov og forhåbninger; insisterer på, at revisionen af naboskabspolitikken skal prioritere kriterier vedrørende domstolenes uafhængighed, respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, pluralisme og pressefrihed og bekæmpelse af korrupsion; kræver en bedre koordinering med EU's øvrige politikker over for de involverede lande;
23. er enig i, at Middelhavsunionen må tilpasse sig den nye æra og de nye forhold og reagere på de nylige begivenheder med henblik på at fremsætte forslag til, hvordan demokrati og menneskerettigheder bedst kan fremmes i Middelhavsunionens medlemsstater og i regionen, herunder Libyen, og til mulige reformer for at gøre dens egen rolle stærkere og mere konsekvent og effektiv;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's Generalforsamling, FN's Menneskerettighedsråd, Den Arabiske Liga, Den Afrikanske Union, Unionen for Middelhavsområdet, regeringerne i Libyens nabolande og Libyens midlertidige Nationale Overgangsråd.

